

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

24 **BESLUIT** van 30 Januari 1954, houdende richtlijnen voor de Commissie Vergunningen Goederenvervoer en voor de Rijksinspecteurs voor zover aan deze laatste bevoegdheden van de Commissie zijn overgedragen. (Richtlijnen Goederenvervoer.)

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 11 December 1953, No. A-2/050621, Directoraat-Generaal van het Verkeer;

Gelet op artikel 13, eerste lid, van de Wet Autovervoer Goederen en artikel 11, eerste lid, van de Wet Goederenvervoer Binnenscheepvaart;

De Raad van State gehoord (advies van 12 Januari 1954, No. 53);

Gezien het nader rapport van Onze voornoemde Minister van 27 Januari 1954, No. A-2/051903, Directoraat-Generaal van het Verkeer;

Hebben goedgevonden en verstaan:

I

Het vergunningverlenend orgaan houdt bij het overwegen van de te nemen beschikkingen de volgende richtlijnen in het oog.

II

A. Algemeen

1. Het vergunningverlenend orgaan richt, acht gevende op de behoeften van de verladers en de belangen van de vervoerondernemingen, zijn werkzaamheid op het verzekeren van een uit een algemeen maatschappelijk oogpunt verantwoord apparaat voor het vervoer van goederen.

2. Bij de bevordering van het in richtlijn II.A.1. omschreven doel draagt het vergunningverlenend orgaan er voor zorg, dat de ontplooiing van het particuliere initiatief zoveel mogelijk tot haar recht komt.

3. Ter bevordering van het in de vorige richtlijnen gestelde kan de Commissie zich tot de Minister wenden met voorstellen omtrent ander vervoer dan bedoeld in de Wet Autovervoer Goederen en de Wet Goederenvervoer Binnenscheepvaart.

4. Bij het nemen van beschikkingen wordt — voor zoveel het algemeen vervoerbelang dit toelaat — aangesloten bij hetgeen van de zijde van de ondernemingen van vervoer van goederen in onderling overleg ter bevordering van een geordende toestand in het vervoerwezen is verricht of wordt nagestreefd.

5. Indien ondernemingen samenwerking beogen, stelt het vergunningverlenend orgaan bij het beschikken op desbetreffende aanvragen of verzoeken een termijn vast.

Ingeval van beëindiging van de samenwerking binnen die termijn zal het vergunningverlenend orgaan gunstig beschikken op aanvragen en verzoeken van de aan die samenwerking deelgenomen hebbende ondernemingen, strekkende tot verkrijging van de vergunningen, waarvoor zij bij de aanvang van die samenwerking in aanmerking zouden zijn gekomen of die haar op dat tijdstip waren verleend.

Evenwel zal bij de beëindiging van de samenwerking het vergunningverlenend orgaan, zo nodig in afwijking van het bepaalde in de vorige volzin en onverschillig of die beëindiging gedurende of na de in die volzin bedoelde termijn plaats vindt, bij het beschikken op aanvragen of verzoeken van de aan die

samenwerking deelgenomen hebbende ondernemingen zoveel mogelijk rekening houden met bij de beëindiging der samenwerking gemaakte afspraken dan wel met hetgeen in de overeenkomst voor het geval van beëindiging is vastgelegd.

Het bepaalde in de vorige volzinnen is slechts van toepassing, voor zover niet door middel van overdracht of wijziging tijdens de samenwerking rechten aan derden zijn overgedragen.

6. Het vergunningverlenend orgaan beschikt op aanvragen of verzoeken terzake van vergunningen ten behoeve van de N.V. Nederlandsche Spoorwegen of van ondernemingen, waarvan het kapitaal direct of indirect geheel of in belangrijke mate is verschaft door de N.V. Nederlandsche Spoorwegen, in het algemeen niet afwijzend, tenzij inwilliging van deze aanvragen of verzoeken een uitbreiding zou betekenen van het vervoer, hetwelk de genoemde ondernemingen op het tijdstip van in werking treding van de Wet Autovervoer Goederen gewoon waren te verrichten en waartoe zij ingevolge artikel 63 der genoemde Wet gerechtigd waren.

Op aanvragen of verzoeken, welke een uitbreiding als vorenbedoeld beogen, wordt evenwel gunstig beschikt, indien andere ondernemingen in het desbetreffende vervoer niet kunnen voorzien of indien gebleken is, dat deze daartoe niet bereid zijn.

7. Onverminderd het gestelde in richtlijn II.A.6 beschikt het vergunningverlenend orgaan op aanvragen of verzoeken van ondernemingen, waarmede een gehele of gedeeltelijke vervanging van de ene vervoertechniek door een andere wordt beoogd, in het algemeen niet afwijzend, tenzij de belangen van andere vervoerondernemingen of van verladers in onevenredige mate worden geschaad.

Indien niet afwijzend wordt beschikt, wordt het laadvermogen vastgesteld in overeenstemming met de omvang van het vervoer, dat door de betrokken onderneming met de vervoertechniek, voor zover deze wordt vervangen, placht te worden verricht tot aan het ogenblik, waarop de aanvraag of het verzoek werd ingediend.

8. Onverminderd het gestelde in richtlijn II.A.6 beschikt het vergunningverlenend orgaan op aanvragen of verzoeken van ondernemingen, welke beogen naast de door haar gebezigde vervoertechniek van een andere vervoertechniek gebruik te maken, in het algemeen niet afwijzend, indien en voor zover de instandhouding van de vervoervoorziening met de door haar gebezigde vervoertechniek noodzakelijk is en daartoe de exploitatie met de andere vervoertechniek is geboden en indien voorts de belangen van andere vervoerondernemingen of van verladers daardoor niet in onevenredige mate worden geschaad.

Indien niet afwijzend wordt beschikt, wordt het laadvermogen vastgesteld in overeenstemming met de mate, waarin gebruikmaking van de andere vervoertechniek noodzakelijk is voor de instandhouding van de gebezigde vervoertechniek.

9. De Commissie en de Rijksinspecteurs verrichten hun taak in nauwe samenwerking teneinde een onderlinge afstemming van beleid te verkrijgen en plegen voor zoveel nodig daartoe onderling overleg.

10. De Rijksinspecteur zendt na ontvangst van een aanvraag of verzoek deze, zo nodig met een voorstel omtrent de behandeling en een nadere toelichting, naar de Commissie.

11. De Commissie beschikt niet dan nadat de Rijksinspecteur advies omtrent de aanvraag of het verzoek heeft uitgebracht.

12. De Rijksinspecteur gaat niet over tot ambtshalve wijziging of intrekking van een vergunning in het algemeen vervoerbelang, voordat de Commissie in de gelegenheid is gesteld haar oordeel omtrent het voornemen tot wijziging of intrekking te geven.

13. De termijn, waarbinnen de vergunning moet zijn aanvaard, wordt in de beschikking bepaald.

Deze termijn wordt in het algemeen gesteld op dertig dagen na het in werking treden van de beschikking.

14. In de door de Commissie verleende vergunningen wordt de bevoegde Rijksinspecteur aangewezen.

15. In het geval, bedoeld in artikel 56, vijfde lid, der Wet Autovervoer Goederen, wordt door de Rijksinspecteur geen onderzoek naar de credietwaardigheid ingesteld, dan wanneer bij het vergunningverlenend orgaan in verband met bepaalde feiten of omstandigheden een sterk vermoeden bestaat, dat de vergunninghouder niet in staat is zijn geldelijke verplichtingen na te komen.

16. De intrekking op grond van artikel 56, vijfde lid, der Wet Autovervoer Goederen, geschiedt in het algemeen met een overgangstermijn van tenminste één jaar, tenzij daardoor schade aan belangen van derden is te duchten.

17. Aan iedere vergunning ingevolge de Wet Goederenvervoer Binnenscheepvaart wordt de voorwaarde verbonden, dat de vergunning niet van kracht is voor vervoer van vee, tenzij dit vervoer geschiedt met een binnenschip, waarvoor door de Rijksinspecteur een bewijs van geschiktheid voor veevervoer is afgegeven.

B. *Vrachtautodiensten, beurtvaartdiensten en afhaal- en besteldiensten*

1. Een vergunning voor een vrachtautodienst of een afhaal- en besteldienst met vrachtauto's wordt in het algemeen niet geweigerd, voor zover de aanvrager op het tijdstip van de aanvraag gewoon was en ingevolge artikel 63 der Wet Autovervoer Goederen gerechtigd was een vrachtautodienst, onderscheidenlijk een afhaal- en besteldienst uit te oefenen overeenkomstig een vergunning ingevolge het Derde Uitvoeringsbesluit van de Secretaris-Generaal van het Departement van Waterstaat van 18 Juni 1940 (Verordeningenblad no. 18/1940), zoals dit is gewijzigd en aangevuld bij besluit van genoemde Secretaris-Generaal van 1 October 1940 (Verordeningenblad no. 164/1940).

2. Een vergunning voor een beurtvaartdienst of een afhaal- en besteldienst met binnenschepen wordt in het algemeen niet geweigerd, voor zover de aanvrager op het tijdstip van de aanvraag gewoon was en krachtens een vergunning ingevolge het Binnenscheepvaartbesluit 1941 (Verordeningenblad 209/1941) gerechtigd was een beurtvaartdienst, onderscheidenlijk een afhaal- en besteldienst uit te oefenen.

3. Bij het nemen van beschikkingen terzake van vergunningen voor een dienst, niet vallende onder die, bedoeld in de beide vorige richtlijnen, houdt het vergunningverlenend orgaan, met inachtneming van het gestelde in de richtlijnen II.A.7 en II.A.8, rekening met de behoefte aan vervoergelegenheid op het betrokken traject dan wel binnen het betrokken gebied.

4. Verboden om goederen te vervoeren tussen bepaalde in de vergunning vermelde bedieningsplaatsen onderling behoren, voor zover mogelijk met inachtneming van historische aanspraken, slechts te worden opgelegd in die gevallen, waarin deze wijze van bescherming van bepaalde andere vervoerdiensten niet kan worden gemist.

5. Indien het wenselijk is in de vergunning een of meer laad- en losplekken aan te duiden, wordt hieromtrent vooraf met het bestuur der desbetreffende gemeente en zo nodig met de belanghebbende vervoerondernemingen overleg gepleegd.

6. Bij het nemen van beschikkingen terzake van vergunningen voor een afhaal- en besteldienst en bij de vaststelling van het gebied, waarbinnen die dienst zal mogen worden uitgeoefend, houdt het vergunningverlenend orgaan mede rekening zowel met de belangen van de geregelde diensten, in verband met welke de dienst zal mogen worden uitgeoefend, als met de belangen van ondernemingen van diensten tot vervoer van goederen, die overigens in dat gebied werkzaam zijn.

7. De termijn, waarbinnen de dienst moet zijn aangevangen, wordt in de beschikking bepaald.

De aanvang van de termijn wordt in het algemeen gesteld op het tijdstip van het in werking treden van de beschikking.

8. In de vergunningen voor een vrachtautodienst en voor een beurtvaartdienst worden in het algemeen de dagen vermeld, waarop de dienst wordt uitgeoefend.

9. In de vergunningen voor een afhaal- en besteldienst worden zo nodig het laadvermogen, dat mag worden gebezigd, en het kernpunt van die dienst vermeld.

C. *Ongeregeld vervoer*

1. Een vergunning voor ongeregelde vervoer met vrachtauto's wordt in het algemeen niet geweigerd, indien de aanvrager op het tijdstip van de aanvraag gewoon was en ingevolge artikel 63 der Wet Autovervoer Goederen gerechtigd was ongeregelde vervoer te verrichten overeenkomstig een vergunning ingevolge het Derde Uitvoeringsbesluit van de Secretaris-Generaal van het Departement van Waterstaat van 18 Juni 1940 (Verordeningenblad no. 18/1940), zoals dit is gewijzigd en aangevuld bij besluit van genoemde Secretaris-Generaal van 1 October 1940 (Verordeningenblad no. 164/1940), evenwel voor zoveel nodig met inachtneming van de in laatstbedoelde vergunning omschreven beperkingen.

Bij de toepassing van het bovenstaande wordt vervoer, verricht overeenkomstig een ingevolge het bovengenoemde Uitvoeringsbesluit verleende vergunning voor een motorrijtuig met een laadvermogen van niet meer dan 500 kg, buiten beschouwing gelaten.

2. In de gevallen, waarin het gestelde in richtlijn II.C.1 toepassing vindt, wordt bij het vaststellen van het laadvermogen uitgegaan van het laadvermogen, waarmee het de onderneming op het tijdstip van in werking treden van de Wet krachtens de haar op grond van het eerder genoemde Derde Uitvoeringsbesluit verleende vergunningen was toegestaan ongeregelde vervoer te verrichten met dien verstande, dat

a. het laadvermogen van motorrijtuigen met een laadvermogen van niet meer dan 500 kg buiten beschouwing wordt gelaten;

b. indien de aanvraag betrekking heeft op een onderneming, aan welke het mede was vergund ander dan ongeregelde vervoer te verrichten, het vergunningverlenend orgaan bij het vaststellen van het laadvermogen voor ongeregelde vervoer tevens rekening houdt met het laadvermogen en eventueel de frequentie, waarmee dat andere vervoer werd uitgeoefend.

In plaats van het laadvermogen, bedoeld in de aanhef van de vorige volzin, wordt uitgegaan van het laadvermogen op een tijdstip in het jaar voorafgaande aan de in werking treding van de Wet Autovervoer Goederen, indien op dit tijdstip het laadvermogen — na aftrek van het laadvermogen, dat na dit tijdstip aan derden mocht zijn overgedragen en na toevoeging van het laadvermogen, dat na dit tijdstip van derden mocht zijn overgenomen — hoger was, dan het laadvermogen op het tijdstip van in werking treden van de Wet.

Onder laadvermogen wordt in de voorgaande volzin verstaan laadvermogen, waarmee het de onderneming krachtens de haar op grond van het Derde Uitvoeringsbesluit verleende vergunningen was toegestaan ongeregelde vervoer te verrichten.

3. Een vergunning voor ongeregelde vervoer met binnenschepen op grond van artikel 32 of artikel 33 der Wet Goederenvervoer Binnenscheepvaart wordt niet geweigerd, indien de aanvrager op het tijdstip van de aanvraag houder was van een vergunning voor wilde vaart op grond van het Binnenscheepvaartbesluit 1941 (Verordeningenblad 209/1941).

Bij de vaststelling van het laadvermogen wordt uitgegaan van het laadvermogen, waarover de aanvrager op het tijdstip van in werking treden van de Wet de beschikking had, voor zover hiervoor een of meer vergunningen voor wilde vaart op grond van genoemd Binnenscheepvaartbesluit van kracht waren.

4. Behoudens in de gevallen, bedoeld in de richtlijnen II.A.7 en II.A.8, houdt het vergunningverlenend orgaan bij de beoordeling van aanvragen of verzoeken terzake van vergunningen voor ongeregelde vervoer met vrachtauto's, niet vallende onder die, bedoeld in de richtlijn II.C.1, en met uitzondering

van vergunningen, beperkt ingevolge artikel 45, 1°, onder *a*, der Wet Autovervoer Goederen, rekening met de behoefte aan vervoergelegenheid voor de voorziening, waarin de onderneming naar haar aard in aanmerking komt.

Het vorenstaande kan geen toepassing vinden, zodra daarvoor het totale laadvermogen een omvang zou aannemen, die niet meer verantwoord kan worden geacht in verband met de totale behoefte aan gelegenheid tot ongeregeld vervoer met vrachtauto's.

5. Een vergunning, beperkt ingevolge artikel 45, 1°, onder *a*, der Wet Autovervoer Goederen, wordt niet geweigerd, tenzij in het vervoer, waarvoor de vergunning wordt gevraagd, op redelijke wijze wordt voorzien, of door de aanvrager krachtens de reeds aan hem verleende vergunning kan worden voorzien.

6. Bij de beoordeling van aanvragen of verzoeken terzake van vergunningen voor ongeregeld vervoer met binnenschepen, niet vallende onder die, bedoeld in de richtlijn II.C.3, houdt het vergunningverlenend orgaan, met inachtneming van het gestelde in de richtlijnen II.A.7 en II.A.8, rekening met de behoefte aan vervoergelegenheid in ongeregeld vervoer.

7. Verzoeken om overdracht van een vergunning aan een houder van een vergunning voor ongeregeld vervoer worden in het algemeen niet geweigerd, tenzij het verzoek betrekking heeft op de overdracht van een vergunning, verleend ingevolge artikel 34 der Wet Goederenvervoer Binnenscheepvaart.

8. Verzoeken om wijziging van een vergunning, voor zover deze betrekking hebben op verhoging, onderscheidenlijk verlaging van het laadvermogen met laadvermogen dat door andere vergunninghouders van ongeregeld vervoer is afgestaan, onderscheidenlijk is overgenomen, worden in het algemeen niet geweigerd, tenzij het laadvermogen betreft, dat aan de overdragende vergunninghouder minder dan vijf jaar geleden is toegekend wegens vervanging van andere vervoermiddelen door vrachtauto's, dan wel dat door de overdragende vergunninghouder slechts mag worden gebezigd uit hoofde van een vergunning, beperkt ingevolge artikel 45, 1°, onder *a*, der Wet Autovervoer Goederen.

9. De intrekking, bedoeld in artikel 42, tweede lid, der Wet Autovervoer Goederen, dient slechts te worden overwogen, indien de vergunninghouder gedurende een aaneengesloten tijdvak van tenminste een jaar geen vervoer van betekenis krachtens de hem verleende vergunning heeft verricht.

10. De intrekking, bedoeld in artikel 41, tweede lid, der Wet Goederenvervoer Binnenscheepvaart, dient slechts te worden overwogen, indien de vergunninghouder gedurende een aaneengesloten tijdvak van tenminste twee jaren geen vervoer van betekenis heeft verricht.

11. Terzake van vergunningen ingevolge artikel 34 der Wet Goederenvervoer Binnenscheepvaart wordt niet afwijzend beschikt, indien

a. reeds bij het nemen van de beschikking vaststaat, dat toepassing van artikel 45 of artikel 65 dezer Wet een doelmatige vervoervoorziening meer zou belemmeren dan met het algemeen vervoerbelang strookt, en

b. zo de aanvrager, de verzoeker, of degene, ten behoeve van wie de overdracht wordt verzocht in het bezit is van een vergunning ingevolge artikel 32 of artikel 33 der genoemde Wet, hij tevens een verzoek indient tot intrekking van deze vergunning dan wel tot wijziging van deze vergunning, strekkende tot een zodanige vermindering van het laadvermogen,

dat deze vermindering tenminste gelijk is aan het laadvermogen, waarvoor een vergunning ingevolge artikel 34 dezer Wet wordt aangevraagd of verzocht.

12. De vorige richtlijn vindt in het algemeen toepassing ten aanzien van het vervoer van:

bloembollen
bloemen, planten, heesters en bomen
constructiewerkstukken van bijzondere afmetingen en/of gewicht
faecaliën
goederen, afkomstig van zee-rederijen en cargadoors te Rotterdam, onderscheidenlijk Amsterdam en bestemd voor zee-rederijen en cargadoors te Amsterdam, onderscheidenlijk Rotterdam, met uitzondering van gestorte lading
goederen naar en van een veiling
kermisgoederen
melk in bussen
onbewerkt huisvuil
rivierzand en ongebroken riviergrint
vee
verhuisboedels
verse groenten en fruit
vis
vloeistoffen in losse tanks.

13. Voor zover een onderneming in het bezit van een vergunning ingevolge artikel 34 der Wet Goederen Binnenscheepvaart is gesteld, wordt in het algemeen gedurende de geldigheidsduur van deze vergunning, doch in ieder geval binnen drie maanden na het tijdstip van in werking treden van de beschikking terzake van even genoemde vergunning, op een aanvraag van de desbetreffende onderneming om een vergunning ingevolge artikel 32 of artikel 33 dezer Wet afwijzend beschikt.

Het vorenstaande is van overeenkomstige toepassing op een verzoek tot wijziging van een vergunning ingevolge artikel 32 of artikel 33 dezer Wet, strekkende tot verhoging van het laadvermogen, waarvoor deze vergunning geldig is.

14. Van de mogelijkheid om ingevolge artikel 37, eerste lid, der Wet Autovervoer Goederen onderscheidenlijk artikel 36 der Wet Goederenvervoer Binnenscheepvaart in bijzondere gevallen in de vergunning te bepalen, dat met één vrachtauto of met één binnenschip voor meer dan twee verladers tegelijk vervoer mag worden verricht, wordt niet gebruik gemaakt, indien door een zodanige bepaling de belangen van geregelde diensten tot het vervoer van goederen op onredelijke wijze zouden worden geschaad.

III

Dit besluit treedt in werking met ingang van 15 Februari 1954 en kan worden aangehaald als: Richtlijnen Goederenvervoer.

Onze Minister van Verkeer en Waterstaat is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift aan de Raad van State zal worden gezonden.

het Loo, 30 Januari 1954.

JULIANA.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,

J. ALGERA.

Uitgegeven de vijfde Februari 1954.

De Minister van Justitie a.i.,

BEEL.